

IV Niedziela Wielkanocna Dobrego Pasterza

JeanBaptiste Champagne (PD)

My ludem Pana i Jego owcami Ps 100

Słowa Ewangelii wg św. Jana

Jezus powiedział: "Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną i Ja daję im życie wieczne. Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. Ojciec mój, który Mi je dał, jest większy od wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca. Ja i Ojciec jedno jesteśmy". (J 10,27-30)

ROZWAŻANIE

Jezus wyjaśnia brak wiary swoich słuchaczy, przywołując metaforę z *Mowy o Dobrym Pasterzu*: **Ale wy nie wierzycie, bo nie jesteście z moich owiec.**

Owcami Jezusa są ci, którzy w Niego uwierzyli i żyją w osobistej więzi z Nim: **Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną.** Inaczej niż przeciwnicy Jezusa, uczniowie wiedzą, że On jest Mesjaszem, ponieważ znają Go przez wiarę. Jezus wyjaśnia, że „pastwisko”, na które wyprowadza swoje owce, to życie wieczne. Przyszedł On, by dać życie w nadmiarze i obfitości, a Jego wierni zwolennicy, nigdy nie zginą ani duchowo, ani w żaden inny sposób. Krótka uwaga Jezusa: i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki; mówi o opiece, jaką pasterz roztacza nad owcami, chroniąc je przed atakami wilka. Ten sam czasownik *harpadzo* (gr) – **wyrwać/porwać** – został bowiem użyty także w odniesieniu do wilka, który porywa owce (10,12). Jak modli się psalmista: **„Chociażbym chodził ciemną doliną, zła się nie ulękne, bo Ty jesteś ze mną”** (Ps 23). Jezus może błogosławić i chronić swoje owce dzięki swojej więzi z Ojcem, który jest większy od wszystkich. Ojciec przyciąga uczniów do Jezusa i dał Mu ich jako dar. Pismo Święte przedstawia Boże owce jako Jego wyłączną własność; tu zostają one ukazane jako własność Ojca i Jezusa. Jezus powiedział: *„nikt nie wyrwie ich z mojej ręki”*, teraz zaś dodaje: **I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca.** Władza i opieka, jaką Jezus sprawuje nad owcami, jest tą samą władzą, którą ma nad nimi Ojciec. Dlatego też Jezus mówi: **Ja i Ojciec jedno jesteśmy.** W kontekście tej Ewangelii wspomniana wypowiedź Jezusa oznacza, że On i Ojciec są jednym w swojej postawie i działaniu wobec owiec. Prowadzony przez Ducha Świętego Kościół, dochodząc do sformułowania swojej doktryny o Trójcy Świętej, odkrył, że *„jedność”* pomiędzy Ojcem i Synem, o której mówi ten tekst, nie odnosi się jedynie do działania, lecz także do samego ich istnienia. A to oznacza, że Ojciec i Jezus działają z tą samą Bożą mocą, ponieważ razem z Duchem Świętym dzielą jedną Bożą naturę (por KKK 236,253-256,258). W tej i w następnej scenie Jezus mówi o swojej jedności z Ojcem. Relacja między Ojcem i Synem, a także Duchem Świętym to tajemnica Trójcy Świętej. Trójca znajduje się w samym sercu życia chrześcijańskiego. Przez człowieczeństwo Jezusa Bóg wchodzi w głęboką, intymną więź ze swoim ludem – dosłownie staje się jednym z nas. Czyni to, by ludzie mogli dojść do udziału w wiecznej wymianie miłości, którą jest Trójca. Jak to w swojej sławnej formule przedstawił św. Atanazy: *Słowo Boże „stało się człowiekiem, aby człowiek mógł stać się Bogiem”* (Św. Atanazy Wielki, „O wcieleniu Słowa”. Zob też KKK 460). Udział w Boskim życiu Trójcy to pastwisko, na które prowadzi nas Dobry Pasterz.

Wasz brat Franciszek